

En Inledning till Islam

Innehåll

Förord

Första kapitlet

Islam och religionens grundsatser

Andra kapitlet

Profetens och Imamernas släkttavlor

Tredje kapitlet

Salat och dess villkor

Fjärde kapitlet

Fasta

Femte kapitlet

Sociallagstiftning

Sjätte kapitlet

Profetens och Imamernas ofelbarhet

Sjunde kapitlet

Moharram och Azadari (sorg)

Åttonde kapitlet

Några andra religiösa regler

Nionde kapitlet

Historiska uppgifter

I Guds, den nåderikes och barmhärtige namn.

FÖRORD

Sedan någon tid har författaren känt ett behov av att bekanta dagens yngre generation med de grundläggande begreppen i Islam i en lättläst form. Den här boken har därför skrivits efter moget övervägande och samråd med utbildat folk från Islams olika sekter, allt för att hålla den så fri som möjligt från trångsynthet

och sekteristiska fördomar. Eftersom boken vänder sig till alla människor har kontroversiella frågor inte tagits upp till diskussion.

Boken är avsedd som läsebok för de polkar och flickor som inte kan använda sig av den litteratur om religion som skrivits på orientaliska språk. De läsare med högre utbildning som inte haft tillfälle att söka sig fram till religionens grundfrågor genom utförligare böcker i ämnet kan också finna boken användbar som orientering.

Ritualen har beskrivits i enlighet med den lära som förkunnats av profeten och hans ätt och efterkommande, de tolv imamerna, enligt den tro som omfattas av athna-'ascharitiska shiamuslimerna.

S.Z.H. Syed

FÖRSTA KAPITLET

ISLAM OCH RELIGIONENS GRUNDSATSER

Islam

Islam innebär att fullständigt underkasta sig Allahs vilja, att följa den väg Allah anvisat och att handla i enlighet med Allahs bud.

Islam betyder även fred, broderskap och rätt förståelse av hela universum. Islam är en religion som alla lätt kan följa överallt i det dagliga livet.

Människors jämlikhet och broderskap är två huvudprinciper i islam. Det är en filosofi som å ena sidan för människan närmare sin skapare, å andra sidan visar människan hennes rätta plats i skapelsen, så att hon kan trivas med sitt liv på jorden.

Enligt islam tror en muslim på alla Guds profeter från Adam till Mohammad och tror även på de heliga skrifterna Torat eller Tora som uppenbarades för profeten Mosa (Moses), Zabor (Psaltaren) som uppenbarades för profeten Dawud (David), Endjil (Evangeliet) som uppenbarades för profeten Isa (Jesus) och Koranen som uppenbarades för profeten Mohammad. Eftersom dessa skrifter med undantag av

Koranen inte längre återfinns i sitt ursprungliga skick så följer muslimer inte dessa där de strider mot Koranen. Koranen omfattar i sig det ursprungliga innehållet i de tidigare heliga skrifterna och även kompletterar dessa med nya.

Islam är ett levnadsmönster. Det är en enkel och okonstlad religion och ger en människa största möjliga frihet utan att inkräkta på andras frihet. Den uppmanar henne att tro på En Enda Gud och att göra gott, att iaktta bön och ge åt de fattiga, att fasta under månaden Ramadan, att utföra vallfärd (hadj) och att kämpa för Allahs sak närhelst det är nödvändigt, att tro på Allahs rättvisa, på livet efter döden, på Mohammads profetskap och på de apostoliska Imamernas förkunnelser.

Islam stävjar ondska och förtryck och förbjuder berusningsmedel och hasardspel, äktenskapsbrott och sedeslöshet, blod, fläsk och kadaver. I religionen finns inget tvång, och det finns inga stränga eller svåra ritualer eller orimliga dogmer i Islam.

Kalema

"Det finns ingen gud utom Allah, och Mohammad är Hans sändebud.

("LA ILAHA ILLALLAH, MUHAMMAD-AR-RASOLOLLAH").

Man blir muslim när man uttalar dessa ord och uttrycker sin tro på dem. Shiamuslimerna lägger till detta följande trosartikel, "Imamatet": "Alijan Waliollah, Wasijo Rasolillah, wa Khalifa, oho bela fasl", dvs. Ali är Allahs Wali (ombud), profeten Mohammads Wasi (närmaste man), och dennes Kalif utan någon mellanhand mellan dessa.

Muslimer

De som följer Islam kallas muslimer. Muslim är den som tror på

- 1) Guds enhet
- 2) Mohammad såsom Guds sändebud
- 3) Den yttersta domen (Qijamat) samt helvete och paradiset.

Shiamuslimer

Ordet "shia" innebär följeslagare, vänner, bundsförvanter eller anhängare till någon. Ordet används vanligtvis om den som uttalar sin förbundenhet och tillgivenhet för

Mohammad och hans ätt. Ätten avser 'Ali, Fatima och deras avkomlingar, Imamerna.

Förutom de ovannämnda tre grundläggande trossatserna som är gemensamma för alla muslimska sekter så tror shiamuslimerna också på de religiösa grundsatserna om "Guds rättvisa" och "Imamatet", dvs. de tolv Imamerna efter profeten.

Profeten Mohammads ställning är långt högre än 'Alis eller någon annan Imams, och alla Imamerna har samma rang. 'Ali och alla Imamerna följer profeten Mohammads religion. Det finns ingen som är profeten Mohammads like bland Allahs skapelser.

Usol-e-Din (trons artiklar)

Trons artiklar eller trons grundsatser för shiamuslimerna är följande:

- 1) Tauhid, Guds enhet**
- 2) Adl, Guds rättvisa**
- 3) Nabowwat, profetskapet**
- 4) Imamat, insättandet av tolv Imamer efter profeten**
- 5) Qijamat, den yttersta domen.** Märk: Den som inte tror på Tauhid, Nabowwat och Qijamat kan inte räknas som muslim. Shiamuslimerna anser dessutom att 'Adl och Imamat likaså utgör Usol-e-Din eller Islams trosartiklar. Dessa skall skiljas från följande lärosatser.

Furo-e-Din (Religionens lärosatser)

- 1) Salat, bön
- 2) Siam, fasta
- 3) Zakat, förmögenhetsskatt
- 4) Khoms, "femte", femtedelsavgift
- 5) Hadj, pilgrimsfärd till Mecka
- 6) Djehad, heligt krig
- 7) Amr bel Ma'arof, att främja och uppmana till det goda
- 8) Nahi anel Monkar, att stävja och avråda från det onda
- 9) Tawalla, att älska de fromma
- 10) Tabarra, att ta avstånd från de frommas fiender.

Koranen

De ord och meningar som uppenbarades av Allah för profeten Mohammad under dennes profetskap kallas i sin helhet för Koranen. Koranen är Guds eget ord så som det uppenbaras för profeten. Den har behållit sin ursprungliga form och sitt ursprungliga språk utan förändringar.

Koranens bud gäller för alla tider, och ingen ändring är möjlig i dessa bud. Koranen bekräftar och kompletterar alla tidigare heliga skrifter, dvs. Tora enligt profeten Mosa (Moses), Zabor enligt profeten Dawud (David) och Endjil (Bibeln) enligt profeten 'Isa (Jesus). Den innehåller förkunnelser och förmaningar, påbud och föredömen, historiska exempel och grunden till Islams alla lärosatser.

Alltifrån dess uppenbarelse och intill vår tid har Islams fiender försökt att dra den heliga Koranens gudomliga ur

sprung i tvivel, men på grund av dess egen inneboende sanning har dessa försök varit förgäves. Själva skriften ger vägledning och visdom; den erbjuder mänskligheten mycket gott. Varje fördomsfri läsare kan dra stor nytta av den.

Allahs bok är som ett hav. De olärda är som barn som samlar snäckor och stenar vid dess stränder. Tänkare och lärda är som pärlfiskare, och den djupaste filosofi, visdom och nyckeln till ett fullkomligt liv hämtar de ur den.

För praktiskt bruk i den dagliga läsningen indelas Koranen i trettio lika delar. Den innehåller 114 kapitel och 6226 verser som omfattar 99 464 ord och som består av 330 110 bokstäver.

Hadith

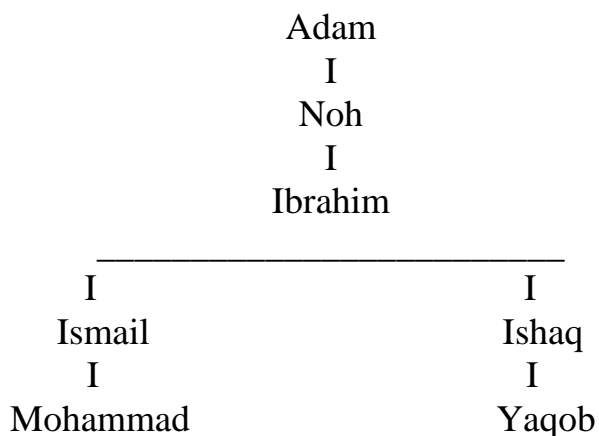
Hadith är profetens eget ord. Några av profetens uttalanden är inte ordagrant återgivna, och ibland är de felciterade ur källskrifterna och utgör oriktiga versioner. Närhelst en hadith visar sig stå i strid med koranen skall den uppfattas som en oriktig version: ingen korrekt hadith kan strida mot Koranen.

ANDRA KAPITLET

PROFETENS OCH IMAMERNAS SLÄKTTAVLOR

De kända profeternas släkttavla

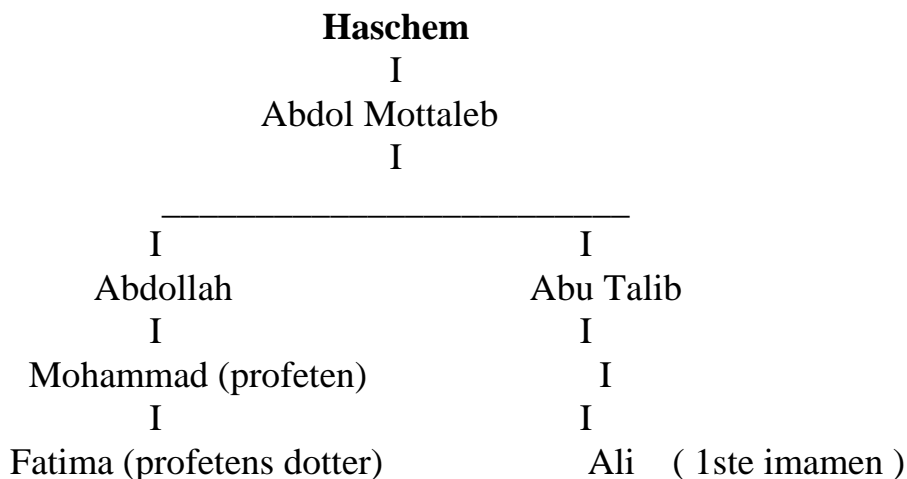
Gud sände vid pass 124000 profeter till denna världen vid skilda tidpunkter. Profeten Mohammad är den siste av alla profeterna. Nedanstående släkttavla anger namnen på några av de kända profeterna.

några namn på profeter som omnämnes i den heliga koranen

Adam, Idris, Noh (Noa), Hod, Saleh, Ibrahim (Abraham), Ismail (Ismael), Ishaq (Isak), Yaqob Jakob), Yosof (Josef), Ajob (Job), Scho'aib, Mosa (Moses), Haron (Aron), Lot, Yonos (Jona), Al-Jasa, Zolkifl, Dawod (David), Soleiman (Salomo), Ilyas (Elia), Zakaria, Yahia (Johannes Döparen), 'Isa Jesus) och Moharnmad.

De tolv apostoliska imamenrnas släkttavla

I _____ I

I

Hassan	(2e imamen)
Hussein	(3e imamen)
Ali Zejnol Abedin	(4e imamen)
Mohammad Baqer	(5e imamen)
Dja'far Sadeq	(6e imamen)
Mosa Kazem	(7e imamen)
Ali Reza	(8e imamen)
Mohammad Taqi	(9e imamen)
Ali Naqi	(11e imamen)
Hassan Askari	(11e imamen)
Mohammed Mehdi	(12e imamen)

Kalifatet

Efter profeten Mohammads död var Kaliferna 1) Abu Bakr i två," år och fyra månader, 2) 'Omar i tio år och sex månader, 3) 'Othman i elva år och elva månader samt 4) 'All i fyra år och nio månader, i allt tjugonio år och sex månader ledare för den islamiska världen.

Dessa fyra Kalifer är kända som "Kholafai Raschidin", dvs. de Kalifer som var profetens efterträdare. Efter dessa övergick Kalifatet till Mo'awia och vidare till Jazid osv.

Enligt shiamuslimernas uppfattning skulle Imamen eller den apostoliska Kalifen inte utses av någon annan än profeten själv, och följaktligen hade profeten utnämnt 'All till sin efterträdare.

TREDJE KAPITLET

SALAT OCH DESS VILLKOR

Förberedelse till bön

Bön eller salat inleds med att uttala avsikten eller "Niyat", vilket skall beskrivas längre fram.

1. Tider för de obligatoriska (farz), fasta

tidebönerna

- I) Fadjr (gryning) - före soluppgången, två rak'at
- II) Zohr (middag) - efter middag, fyra rak'at
- III) 'Asr (eftermiddag) - efter Zohr, fyra rak'at
- IV) Maghreb (afton) - efter solnedgången, tre rak'at
- V) 'Ischa (kväll) - efter Maghreb om kvällen, fyra raktat

Enligt schiamuslimerna kan de fem bönestunderna fördelas på följande sätt: (I) Fadjr- före soluppgången, (II & III) Zohr samt 'Asr- mellan middag och solnedgången, (IV & V) Maghreb samt 'Ischa - mellan solnedgången och midnatt.

En salat som innehåller fyra rak'at avkortas till två rak'at när man är på resa och befinner sig längre bort än 24 km från sin normala vistelseort, och inte avser att stanna mer än tio dagar på samma plats.

2. Plats och riktning för salat

Platsen skall vara (I) jämn, (II) ren och (III) ej olagligt eller obehörigt beträdd.

Riktning

"Qebla" avser riktningen mot Kaba som är helgedomen i staden Mecka. Då bönen förrättas skall den bedjandes ansikte vara vänt mot Qebla (i Sverige mot sydost). På resa med tåg eller båt får riktningen avgöras ungefärligt vid börens början.

3. Klädsel för salat

För mannen är beklädnad från midjan till knä obligatorisk, men helst bör hela kroppen vara fullt påklädd. För kvinnan är beklädnad från topp till tå obligatorisk med undantag för ansiktet från hårfästet till hakan och från öra till öra samt händerna från handleden.

4. Renlighet

Renlighet är påbjuden såväl för kropp som kläder. Därpå skall tvagning eller Wozo utföras.

Wozo

Med Wozo avses att 1) ansiktet tvättas från hårfästet till hakan och från öra till öra två gånger, och 2) händerna tvättas, först höger hand från ovanför armbågen till fingertopparna, och därefter vänster hand på samma sätt, och 3) att stryka en gång

från virveln i håret fram till hårfästet med höger hand och 4) från tåspetsarna till vristen på fötterna med respektive hand.

Det är brukligt och bäst att dessutom först tvätta händerna två gånger upp till handleden. Skölj därefter munnen och gurgla tre gånger. Tvätta sedan näsborrarna tre gånger. Tag sedan vatten i höger hand och uttala avsikten, "Niyat", som följer, same utför Wozo.

Niyat

"Jag utför Wozo för att borttaga hadath (orenhet) och att göra min Salat lovlig (mohab), wadje qorbatan il-Allah".

(Efter obligatorisk ghol, reningsbad, är Wozo inte nödvändig. Man är tvungen att uttala Niyat innan man påbörjar (Wozo.)

Hur reningsbadet (Ghol) utförs

Efter att man tvättat kroppen ordentligt ren tvättas först huvud och hals och därefter kroppens högra sida nedanför huvudet, sedan dess vänstra sida. Ännu ett sätt att utföra Ghol är att nedsänka hela kroppen en gång i en vattensamling på minst 537 liter eller att doppa sig fullständigt i rinnande vatten.

Ghol eller reningsbad är påbjudet efter 1) sexuellt umgänge, 2) uttömning eller utgjutning av sädesvätska, 3) fullbordad menstruationsperiod och avskildhet, 4) beröring med en död människokropp.

Tajammom

Den som är sjuk eller inte har tillgång till vatten kan utföra Tajammom istället för Wozo eller Ghol. Tajammom (med Niyat) utförs på följande sätt: Slå bägge handflatorna samtidigt mot ren, torr jord eller lera och stryk så handflatorna över pannan till nästippen, stryk därefter med vänster hand över högra handryggen och vice versa.

Salat - Boneritualen

Salat eller tidebön föregås av Azan, dvs. kallelse till Salat, men Azan är inte obligatorisk även om den vanligtvis läses.

Azan - Böneritualen

Läs före bönerna:

1. ALLAHO AKBAR (4 ggr)
(Allah är stor)

2. ASCHHADO AN LA ILAHA ILL-ALLAH (2 ggr)
(Jag vittnar att ingen Gud finns utom Allah)

3. ASCHHADO ANNA MOHAMMADARRASOLOLLAH (2 ggr)
(att vittnar att Mohammad är Allahs sändebud)

4. ASCHHADO ANNA AMIR AL MO'MENIN 'ALIAN

WALIOLLAH (2 ggr)

Jag vittnar att de trognas prins, 'All, är Allahs wali (ombud)

5. HAIYA 'ALA-S-SALAH (2 ggr) (Kom till salat)

6. HAIYA 'ALA-L FALAH (2 ggr)

(Kom till välgång nu och i det tillkommande)

7. HAIYA 'ALA KHAIR EL 'AMAL (2 ggr) (Kom att göra gott)

8. ALLAHO AKBAR (2 ggr)
(Allah är stor)

9. LA ILAHA ILL-ALLAH (2 ggr) (Det finns ingen gud utom Allah)

Eqame (ej obligatoriskt)

Eqame läses som Azan. Det läses efter Azan och innan bönen påbörjas, och alla de punkter som ingår i Azan upprepas med den skillnaden att punkt 1 skall uttalas endast två gånger, och efter punkt 7 skall läsas: "QAD QAMAT ES-SALAH" (Salat har börjat) två "anger, och punkt 9 skall uttalas endast en gång. Börja därefter bönen.

Niyat

Salat inleds med Niyat, dvs. att uppriktigt och rent uttala sin avsikt att förrätta bönen. Läs tyst: "Jag förrättar min (respektive) bön' (2, eller 4) Rok'at WADJEB QORBATAN IL ALLAH.

Detta utförs stående med händerna fritt hängande. Under, Salat skall blicken inte irra hit och dit utan hallas fäst vid platsen för "Sadja".

Kvinnor läser alla sina böner tyst, men män läser hörbart de första två Rok'at i morgon-, afton- och kvällsbönerna.

Bönen börjar med den inledande Takbir som Lyder " Allah o Akbar", "Gud är stor". Denna utförs med händerna Lyfta i höjd med öronen och handflatorna vända framåt. Läs sedan: "A'ODHO BILLAHE MEN ASCH-SCHAITAN ERRADJIM". (Jag tager min tillflykt till Allah från Satan den utstötte).

Läs sedan öppningskapitlet ur Koranen, "Surat al Hamd": "BISMILLAH-ER-RAHMAN-ER-RAHIM" I Allahs, den nåderikes och barmhärtiges namn.

"AL HAMDO LILLAHE RABB EL'ALAMIN`
Allt lov tillkommer Allah, världarnas Herre.

AR-RAHMAN-ER-RAHIM
Den nåderike, den barmhärtige

MALEKE JAOM-ED-DIN
Herren på Domens Dag.

IJAKA NA'BODO WA IJAKA NASTA'IN
Dig allena dyrkar vi och Dig allenast åkallar vi.

EHDENA-AS-SERADT AI, MOSTAQIM
Led oss nå den rätta vägen.

SERADT-ALLADHINA AN 'AMTA'ALAIHEM
Den väg de gått som funnit nåd inför Dig.

GHAIR EL MAGHZOBE 'ALAIHEM WA LA-AZ-ZALIN".
Icke deras som förtjänat Din vrede, ej heller deras som farit vilse.

Härefter läses en valfri sure ur Koranen, till exempel "Enhetens Sura":
"BISMILLAH-ER-RAHMAN-ER-RAHIM" I Allahs, den nåderikes och barmhärtiges namn.

"QOL HOW-ALLAHO AHAD
Säg: Han är Allah, Den Ende.

ALLAH-OS-SAMAD
Allah, Den av alla i evighee Tillbedde.

LAM JALED
Han avlar ej.

WA LAM JOLAD
Ej heller är Han avlad.

WA LAM JAKON-LAHO KOFO-WAN AHAD"
Och ingen finns som är Hans like.

Roko' och Sadjda (bugning och knäfall) Efter "Sure" följer den bugning som kallas "Roko", på så sätt ate bägge handflatorna när ner till knäna. Läs i bugande ställning: "SOBHANA RABBIJ AL 'AZIME WA BEHAMDEHI" (Vår upphöjde Herre (Allah) är fri från varje brist och vi lovar och prisar Honom). Stå därpå upp och läs "SAMEJ ALLAHO LEMAN HAMEDAH" (Allah hör den som prisar Honom).

Fall därefter ned på knä till "Sadjda" så att pannan och bägge handflatorna liksom bägge tåspetsarna berör marker.

Läs vid varje Sadjda:
"SOBHANA RABBIJ AL A'LA WA BEHAMDEHI"

(Vår högste Herre (Allah) är fri från varje brist och vi lovar och prisar Honom).

Sitt upp efter första Sadjda med fötterna i kors och läs:
"ASTAGHFEROLLAHA RABBI WA ATOBO ELAIH"

(Jag ber min Herre, Allah, om förlåtelse för mina synder och gör bot inför Honom).

Fall sedan ned och läs under den andra Sadjda detsamma som ,vid den första och stå sedan upp och läs under tiden:

"13E HAOL-ILLAHE WA QOWWATEHI AQOMO WA AQ'OD"

(Med Allahs lov och Hans kraft står jag upp och sitter ned).

indra Rak'at

Upprepa "A1 Hamd" och Sura "Qol How allahoa hol" så som vid första Rak'at. Höj sedan händerna och läs "Qonot", som '-an vara vilken bön som helst, men följande bön är den som mest brukas till Qonot:

"ALLAHOMMA-AGHFERLANA WARHAMNA WA AAFENA WA AAFO ANNA FIDDONYA WA-AL .AKHERA, ENNAKA 'ALA KOLLE SCHAJEN QADIR" (O, Allah, förlåt oss och var oss nådig och giv oss Ditt beskydd, förlåt oss i denna världen och i den tillkommande, Du "r sannerligen den som är Herre över allting).

Upprepa sedan liksom vid första Rak'at, Roko' och två Sadjda. Om *det är en Salat på bara två Rak 'at* läses sedan "taschahhod" och "salam" som beskrivs längre fram. Om inte, s a läs en bare "taschahhod" och stå upp för tredje rak'at och läs antingen "A1 Hamd" eller någon annan sure eller alternativt "tashihe, arba'a", en gång eller tre gånger, således:

"SOBHAN ALLAHE WA-L-HAMDO LILLAHE WA LA ILAHA ILL-ALLAHO WA-ALLAHO AKBAR"

(Ära vare Allah och allt lov hör Honom till och det finns ingen gud utom Allah, som är stor)

Nu görs Roko' eller bugning *utan* att läsa någon annan sure enligt det som sagts ovan. Utför sedan Sadjda som vid första Rok'at. Upprepa i fjärde Raktat detsamma som i tredje och läs "Taschahhod" och "Salam" efter andra Sadjda vid slutet av tärde Rak'at. Avsluta efter tredje Rak'at med "Taschahhod" och "Salem" om det är Salat för Maghreb.

Taschahhod

Taschahhod innebär att läsa i sittande ställning följande:

"ASCHHADO AN LA ILAHA ILL-ALLAHO WAAHDAHO LA SCHARIKA LAHO

Jag vittnar att det icke finns någon gud utom Allah som är Den Ende och ingen jämte Honom.

WA ASCHHADOANNA MOHAMMADAN 'ABDOHO WA RASOLOHO

Och jag vittnar (även) att Muhammed är Hans tjänare och Hans apostel.

ALLA-MOMMA SALLE 'ALA MOHAMMADIN WA ALE MOHAMMAD"
O. Allah, välsigna Muhammed och hans ätt!

Salam

Avslutningen på bönen lyder så:

"AS-SALAMO 'ALAIKA AIJOHA-AN-NABIJO WA RAHMATOLLAHE WA BARAKATOHO

Frid vare med dig, o, profet, och Hans (Allahs) nåd och välsignelse.

AS-SALAMO 'ALAINA WA 'ALA 'EBADILLAHE-ESSALEHIN

Frid vare med oss och med Allahs fromma tjänare.

ASSALAMO 'ALAIKOM WA RAHMATOLLAHE WA BARAKATOHO"

Frid vare med eder och Allahs nåd och välsignelse.

Efter att Salat avslutas med Salam (efter andra, tredje eller fjärde Rak'at beroende på sammanhanget) lyftes händerna upp i höjd med öronen tre gånger, och var gång uttalas "Allaho Akbar".

Andra böner eller Salat

Fredagsbönen

Denna utgör två Rak'at. Den ersätter Zohr, Middagsbönen. Den läses alltid i församling. Om ingen församling hålls skall endast läsas som vid Zohr.

'Eid-Böner

Dessa två böner infaller vid första Schawal efter månaden Ramadan respektive tionde Dhilhedj, tjugo dagar innan månaden Moharram. De båda högtiderna infaller med omkring vå månader och tio dagars mellanrum. De går under namnet '*Eid-ul-Fetr*' respektive '*Eid-ul-Azha*'. Dessa böner förrättas i allmänhet i församling, men kan hållas enskilt. Dessa böner är inte obligatoriska.

Efter bönen för '*Eid-ul-Azha*' förrättas *offer* av get, får, ko eller kamel i Allahs namn. Offer är inte obligatoriskt.

Begravningsbön

Detta är en bön som utförs vänd mot **Kaaba, med den dödes** kropp framför församlingen, för en muslim av varje sekt, efter begravningsreningen - en avskedsbön för den hädangångnes själ. Begravningsbönen har inte Roko' eller **Sadja, och den läses seående, vanligtvis i församling.**

FJÄRDE KAPITLET

FASTA

Fasta eller "Siam"

Muslimerna håller fasta varje dag i månaden Ramadan. De varken äter, dricker, röker eller idkar sexuellt umgänge från den äkta gryningen till nattens inbrott. En del muslimer bryter fastan vid solnedgången, men shiamuslimerna väntar till nattens början. (Tidsskillnaden mellan dessa två uppfattningar är den tid skymningsljuset dröjer kvar på österhimlen. Den tiden ökar ju längre man kommer från ekvatorn mot polerna.)

Fastan gäller hela kroppen. Den innefattar att inte se något ont, att inte höra något ont, så att alla mänskliga sinnen skall undvika det onda.

Fastan börjar från och med daggryningen, och Niyat är nödvändig, dvs. att uttrycka sin avsikt att hålla fasta. Om ingen måltid hålls vid gryningen ("sehri") kan man uttala Niyat när man har tillfälle sedan man vaknat om morgonen. När fastan avbryts läses följande (ej obligatoriskt):

"ALLAHOMMA LAKA SOMTO WA 'ALA REZQEKA AFTARTO WA 'ALAIKA TAWAKKALTO"

(O. Gud, jag håller fasta endast för Dig, och jag äter av det uppehälle Du givit mig, och jag förtröstar och förlitar mig på Dig).

Vardagsliv under Ramadan

Ett normalt liv är tillåtet under fastemånaden från nattens inbrott till gryningen.

'Eid-ul-Fetr

'Eid-ul-Fetr firas dagen efter slutet på fastemånaden Ramadan.

På högtidsdagen för 'Eid-ul-Fetr skall varje muslim som ej själv är behövande betala fetra, en personlig avgift motsvarande det rådande priset på tre kilo brödsäd av det slag den betalande själv konsumerar mest.

FEMTE KAPITLET

SOCIALLAGSTIFTNING

Några synpunkter på islam som tillämpad religion.

Handel

Varje slags affärsverksamhet är tillåten utom hasardspel, handel med alkohol, gudabilder och andra förbjudna artiklar. Varor som säljs eller köps måste alltså vara lagliga och inte förbjudna i islamisk rätt som vin, fläsk, stöldgods etc.

Ocker

Räntor är förbjudna i islam. Det är dock tillåtet för muslimer att ta ränta från ickemuslimer.

Giftermål

Villkor för brud och brudgum är att de skall vara 1) muslimer, 2) för en muslimsk man att kvinnan kan vara troende jude eller kristen, 3) mogna för sin ålder, 4) könsmogna, alltså fysiskt och psykiskt i stånd att ingå äktenskap.

Märk: En muslimsk kvinna får inte ingå äktenskap med en icke-muslim.

En muslimsk man är skyldig att respektera sin hustrus rättigheter, behandla henne väl och uppfylla hennes önskemål efter sin ekonomiska förmåga.

Koranen gör man och hustru jämställda och ger föreskrifter för deras inbördes förhållande.

Föräldrar är ansvariga inför Gud på den yttersta dagen för hur de uppfostrat och undervisat sina barn. Islam ålägger barnen omfattande skyldigheter mot sina föräldrar. Barn får inte tala högljutt (respektlöst) till sina föräldrar, inte vara olydiga mot föräldrarna annat än om föräldrarna vill tvinga dem att handla i strid med islam, och barnen skall försörja föräldrarna på deras ålderdom och när de har behov av hjälp.

Ansvar i äktenskapet

Giftermålet är ett samhälleligt kontrakt. Mannen är skyldig att känna till sina plikter och åligganden i fråga om sin hustrus försörjning och de inskränkningar i hans egen frihet som detta innebär. Hustrun är skyldig att förstå hur hon binder sig vid giftermålet.

Bägge parter har rätt till skilsmässa i enlighet med de särskilda omständigheter som beskrivs nedan i avsnittet om skilsmässa.

Mahr (kvinnans matrimonium eller morgongåva)

Mahr måste fastställas före giftermålet. Allmänt sett skall Mahr uppgå till en rimlig summa, som mannen har råd att betala, men någon övre gräns finns inte. Den skall betalas av den äkte mannen i enlighet med ett fastställt kontrakt. Ofta utgörs det bland Shiamuslimer av en rent nominell summa om cirka femtio kronor som sägs motsvara den Mahr profeten Mohammad fastställde åt Hazrat Fatima.

Mahr skiljer sig från hemgift eller "djahez" som hustrun vanligtvis får av sina föräldrar vid bröllopet.

Polygami

Om en man, av vad orsak det än må vara, inte kan behandla flera hustrur som jämställda, så får han endast ingå äktenskap med en kvinna. Koranen tillåter giftermål med högst fyra kvinnor samtidigt under förutsättning att de behandlas med full jämlikhet. (Koranen sura 4:1-4.)

Skilsmässa

Alla slags islamisk-rättsliga kontrakt skall upprättas på arabiska och dessutom på parternas modersmål, så långt detta är möjligt, men vid upplösningen av ett äktenskapsbrott, dvs. skilsmässa, är det föreskrivet att detta skall ske på der egna språket.

En man får skilja sig från sin hustru utan att uppge en rimlig orsak och endast efter att ana tänkbara försök till försoning mellan parterna från samhällets sida har misslyckats. Skilsmässan skall genomföras i närvaro av två vittnesgilla, rättrådiga muslimer.

När kvinnan begär skilsmässa kallas detta "Khola". I detta fall kan hon ej göra anspråk på eventuell obetald Mahr.

Andra villkor för giftermål är 1) Mahr, 2) "Eddat" eller väntetid för kvinnan, som utgör 4 månader och uo dagar efter förra makens död, 3) faderns skyldighet att försörja barnen och 4) barnens arvsrätt till faderns egendom.

Skillnaden mellan *Nikah* och *Muta* (trolovningsäktenskap) är att den senare formen skall innehålla en tidsbegränsning. (Angående Muta, se Koranen sura 4:24). Enligt sunnijurister avskaffades Muta-institutionen under den andra Kalifens tid, på grund av förbättrade ekonomiska och sociala omständigheter, men shiamuslimerna anser att ingen ändring i religionen kunde ske efter profetens död.

Att religionen tillåter giftermål med fyra hustrur samt Muta innebär inte att detta får ske oavsett ekonomiska omständigheter. Flergifte tillåts under vissa bestämda förhållanden som vanligtvis inte råder på de flesta håll i världen i våra dagar.

Viktiga skyldigheter för en muslim

Tala sanning och handla hederligt, besöka sjuka, bistå varje nödlidande människa, respektera de äldre, hålla sina löften avstå från förtryck (zolm), avstå från vrede, avstå från högmod.

Slakt

Djur skall slaktas mot Mecka av en muslim med en vass kniv och följande ord skall uttalas tre gånger eller mer tills huvudartären är avskuren: "BISMILLAHE WA-ALLAHO AKBAR" (I Allahs namn, Allah är stor).

Fateha

Detta utförs på följande vis: Uttala "Salawat" (dorod) tre gånger, sedan "A1 Hamd", och återigen "Salawat" tre gånger. Säg sedan att dygdens eller religionens lön för detta har givits åt en viss imam och genom honom till en viss avliden persons själ.

SJÄTTE KAPITLET

PROFETENS OCH IMAMERNAS OFELBARHET

Märk: en muslim skall ägna stor uppmärksamhet åt denna trosfråga för att kunna förstå de djupare synpunkterna på religionen. Först av allt skall han pröva profetens och Imamernas karaktär med hjälp av sitt förstånd och genom studier. Sedan han övertygat sig om vad som är sant skall han forska vidare och hålla i minnet att profetens och Imamerna var ofelbara, dvs. de kunde inte göra något ont eller något fel. De kunde inte ens tänka sig att göra något ont. När man blivit övertygad om sanningen i Islam och i föreställningen om profetens och Imamernas ofelbarhet torde det bli mycket lättare att tillägna sig religiösa lärdomar och uppfattningar.

Ingen profet - "Nabi" eller "Rasol" - från Adam till Mohammad kunde begå sådana fel som folk i allmänhet gör sig skyldiga till:

Att begå misstag innebär vilseledning. De var sända av Gud och ledda av Gud. Från och med Mohammad finns fjorton Ma'som eller ofelbara. De innefattar profeten Mohammad, hans dotter Fatima och de tolv Imamerna. Shiamuslimerna tror på tolv Imamer från och med 'Ali, vilka var profetens rätta arvtagare både i kunskap och ofelbarhet.

En profet måste förkroppsliga kunskapen. Profetkallet är en ställning så hög att denne med nödvändighet kommer att bli en skatt av gudomlig kunskap som han kan förmedla åt dem som tror på honom. Därför måste vem som än blev hans efterföljare nödvändigtvis också ha haft samma slags gudomliga kunskap, annars kunde denne inte med framgång förmedla den godomliga kunskapen och predika profetens religion för omvärlden. Den förutsättningen begränsade valet av efterföljare till profeten. Detta är anledningen till att shiamuslimerna anser att Mohammad som profet var kunskapen förkroppsligad och att hans efterföljare 'Ali och Imarnerna också ägde gudomlig kunskap.

Ahlebeit

Det avser profeten Mohammads ättlingar genom Fatima och 'Ali, inklusive Fatima och 'Ali.

Man måste älska Ahlebeit som Koranen och profeten Mohammad har föreskrivit. Koranen säger i sura 42:23: "Säg: jag ber er inte om någon lön (för detta) utom kärleken till mina nära (dvs. Ahlebeit).

Profeten sade: "O. muslimer, jag lämnar efter mig två dyrbarheter (källor till vägledning). Allahs Heliga Skrift och min Ahlebeit. Så länge ni håller dem trofast samman skall ni aldrig bli vilseledda efter mig. Och båda skall förbli oskiljaktiga tills de möter mig vid Kauthars källa i Paradiset på uppståndelsens dag."

SJUNDE KAPITLET

MOHARRAM OCH AZADARI (SORG)

Profetens dotterson' Hazrat Imam Hussein, gav nytt liv åt islam när han offrade sitt eget och sina släktingar och vänners liv (i allt 72) på den sandiga slätten vid Karbala i kampen mot den otrogna Kalifen och hans korrumperade styre. Till minne av denna tragedi iakttar muslimerna sorgehögtid (Azadari). Offret syftade till att upprätta tron på Allah, en tro som höll på att förjagas ur muslimernas sinnen sedan Jazid hade blivit Kalif.

Minnet av martyrerna vid Karbala skapar hos dem som upprätthåller det en anda av sannfärdighet, gudsfruktan, offervilja, hängivenhet, tålmodighet, kort sagt alla högre mänskliga egenskaper.

Denna händelse - 'Aschora - inträffade femtio ar efter profeten Mohammads bortgång.

Madjales

Detta är religiösa sammankomster där man håller föredrag i skilda religiösa ämnen för muslimer såväl som för andra. Imam Husseins martyrium, som utgjort det ädlaste offret i islams historia, brukar inta en framskjuten plats i dessa tal.

Alam

Detta är en kopia av Hazrat 'Alis och Hazrat 'Abbas'fana, och uppmuntrar dem som ser den att hålla islams fana högt och att offra sina själar så som 'Ali och 'Abbas gjorde. 'Abbas var en av 'Alis söner och halvbror till imam Hussein.

Zarih eller Ta'ziat

En avbildning av imam Husseins helgedom, liksom vi bygger moskéer efter modell av moskén vid Kaba. Den som ser en Taziat får en föreställning om martyrerna vid Karbala. Den lär betraktaren att offra allt för Islam liksom Imamerna gjorde.

Sorg eller klagan

Att visa sorg över Imam Hussein och martyrerna vid Karbala är ett tecken på kärlek till de förtryckta. Det uppväcker sanningskärlek och gudsfruktan i hjärtat, och detta utgör grunden för bon.

Märk: i Azadari uttrycker man *känslor*, och alla slags uppvisningar eller åthävor, av okunnighet eller andra orsaker, är icke något uttryck för religiositet. Höguden måste hållas i helgd. I varje land och religion iakttas minneshögtider för de döda. Eftersom Imam Husseins martyrium var av så stor betydelse för det religiösa livet i Islam så iakttas dess minne med glöd och med sorg av alla muslimer.

ÅTTIONDE KAPITLET

NÅGRA ANDRA RELIGIÖSA REGLER

Iman (religiös tro)

Vår tro måste grunda sig på riktiga uppfattningar. Våra uppfattningar skall stödjas på ("Aql") förnuft i Ljuset av Koranens förkunnelse och hadith, dvs. autentiska traditioner från profeten.

Wahj (uppenbarelse)

Detta är en gåva som Allah ger för att uppenbara sina bud för profeterna då Han vill att dessa skall leda, uppfostra och reformera den övriga mänskligheten.

Djabr wa Ekhtiar (tvång och valfrihet)

Allah-har givit människan "Aql" eller förnuft. Människan skall själv avgöra vad som är gott och ont för henne. Ansvar för hennes onda gärningar faller inte på Allah.

Taqia (Att inte öppet visa sin tro) Koranen sura 3 :28

Taqia, eller att inte visa sin tro öppet, kan endast tillgripas *för att rädda liv* och inte under några förhållanden för något annat syfte. När Djehad eller det heliga kriget

till Islams försvar blir nödvändigt kan Taqia inte tillgripas. Detta framgår klart av Imam Husseins martyrium vid Karbala. Den som iakttar Taqia måste emellertid förbli trofast i sitt hjärta. Taqia får inte vara att tala osanning, utan är ett sätt att rädda muslimer från förföljelse.

De svåra synderna

1) Avguderi, på arabiska "Scherk". Det betyder att göra någon delaktig i Allahs makt och egenskaper. 2) Mord, 3) äktenskapsbrott, 4) sköld, 5) hasardspel, 6) tyranni, 7) dryckenskap, 8) baktaleri och 9) falske vittnesbörd ("bohtan").

Snålhet

Koranen tillrättavisar strängt de människor som är besuttna men inte ger ut av sina tillgångar på Allahs väg. De hotas med hårda straff. (Allah tycker heller inte om slösaktighet.)

Nadjasat (orenhet)

Om man vidrör något som är "Nadjes", orent, i vått tillstånd, skall kroppen eller de orenade kläderna rengöras och sköljas tre gånger. De viktigaste orena tingena är: 1) urin, 2) avföring, 3) blod, 4) hund, 5) svin, 6) avgudadyrkare (dvs. den som förnekar Gud Allsmäktigs Enhet), 7) vin, 8) liket av en död människa, 9) diur som äter exkrementer.

Salawat (dorod)

Salawat uttalas för att nedkalla Guds välsignelse:

"ALLAHOMMA SALLE 'ALA MOHAMMAD WA ALE MOHAMMAD" (O. Allah, sänd Din välsignelse över Mohammad och Mohammads ätt!)

Ziarat

Kan läsas efter Salat, (eller på 'Aschoradagen i Moharram, eller efter avslutad madiles)

"ASSALAMO 'ALAIKA, JA ABA 'ABDELLAH" (frid vare med dig Hussein)

"ASSALAMO 'ALAIKA, JA-BNA RASOLELLAH" (frid vare med dig, du son av Herrens apostel)

"ASSALAMO 'ALAIKOM WA RAHMATOLLAHE WA BARAKATO" (frid vare med eder alla och Guds nåd och välsignelse).

Tabarra

Tabarra innebär egentligen att ta sig tillvara från allt ont, från tyranner, lögnare och fiender till Gud, profeten och dennes hus, och att nedkalla Guds straff över dessa.

Tabarra innebär ingalunda att okväda enskilda människor, såsom det ofta missuppfattas. I tabarra ber man att Gud skall hålla en ifrån tyrannernas vägar och från deras som kränkt profetens och imamernas rätt.

Tabarra kan sammanfattas som en lojalitetsförklaring till förmån för dem som lyder profeten och imamerna och ett avståndstagande från dem som inte följer dessa.

Änglar

Änglar är Allahs andliga skapelser, evigt lydiga Hans vilja och bud. De har ingen materiel! kropp, men kan anta vilken gestalt som helst. De varken äter, dricker eller sover.

De mest välkända bland de oräkneliga änglarna är 1) (Djibril) Gabriel, som meddelade Allahs bud till Hans profeter, 2) Mikael, som fördelar livsuppehållet bland människorna, 3) Ezrail, som mottar människans själ, dödsängeln, samt 4) Israfil, som skall blåsa i basunen på domens dag (Qijamat), och detta skall bli alla levande varelsers död. När han blåser på nytt skall alla de döda återuppstå - till lön och straff.

NIONDE KAPITLET

HISTORISKA UPPGIFTER

Profetens , Fatimas och de tolv Imamernas levnadshistoria

Märk: de fjorton utan synd, Ma'somin, omfattar profeten, Fatima och de tolv Imamerna.

Profeten Mohammad

Profeten Mohammad föddes år 570 e. Kr., dvs. år 53 f.H. Hans far var 'Abdullah som tillhörde Haschemiternas ätt, som härstammade från profeten (Ibrahim) Abraham. Hans mor Amena var av Qoraisch' stam. Fadern dog sex månader före hans födelse, modern dog när han var sex år gammal. Hans togs om hand av sin farfar 'Abdul Mutaleb som också avled när Mohammad var åtta år. Då tog sig hans farbror Abu Taleb an honom. Denne var far till 'Ali.

Vid tjugofem års ålder ingick han äktenskap med Khadidja, som då var fyrtio år gammal. Khadidja var känd som den rikaste och mest aktade kvinnan i Mecka. Khadidja dog när profeten var femtio år gammal. Efter hennes död gifte han om sig med en kvinna som hette Sauda. Hans yngsta hustru var 'Ajscha, dotter till Abu Bakr, och hon kom sedermera att strida mot 'Ali i slaget vid Djamal, när 'Ali var muslimernas Kalif.

Vid fyrtio års ålder började han predika som "Allahs sändebud". Khadidja och 'Ali var de två som först omfattade hans budskap. "Det finns ingen gad utom Allah, och Mohammad är Allahs sändebud".

Sedan utkämpade muslimerna en följd av krig mot de otrogna. Profeten dog i Medina, sextiotre år gammal, år 11 e.H.

Den Helige Profetens Lära

Profeten Mohammad var den störste reformatorn för mänskligheten. Hans lära kom att utgöra ett rättesnöre för varje sida av människolivet.

"Under de tio år", skriver Amir 'Ali, "som Mohammad ledde Islams samvälde, genomgick det arabiska folkets karaktär en stor förändring. Genom att utse delegater till de olika stammarna och städerna, med makt att besluta i såväl inre som yttre stridigheter, avskaffades den urgamla seden med släktfejder och nytt liv gavs åt handel och kommers. Livsstil och klädskick genomgick en stor förändring, särskilt bland kvinnor. Hedendomens hänsynslösa frigjordhet övergavs, och sederna blev förfinade, nästan högtidliga. Hasardspel och dryckenskap förbjöds. Tidigare fanns inget skydd för privata livet, men nu blev det vanligt att kvinnorna fick privata bostäder."

En betydelsefull tes som profeten förkunnade är att "en människas storhet ligger i hur storsint hon handlar och inte i hennes rikedom eller materiella överlägsenhet". Märk: åren efter Hedjrae (e.H.) räknas från året 622 e.Kr.

'Eide milad-an-Nabi

'Eide milad-an-Nabi firas på profetens födelsedag.

'Eide mobahila

'Eide mobahila firas den 24e Dhilhedj, dvs. fjorton dagar efter 'Eide qorban och sex dagar före månaden Moharram.

År 9 e.H. ingicks en överenskommelse om mobahila med de kristna ledare som ansåg att Jesus var Guds son, dvs. bägge parter - muslimer och kristna - skulle på en viss tid och en viss plats nedkalla Allahs förbannelse över dem som ljuger. Som Koranen säger: "Säg, kom låt oss kalla våra söner och edra söner, våra kvinnor och edra kvinnor, våra själar och edra själar och så nedkalla Allahs förbannelse över dem som ljuger". (Koranen sura 3:6). I enlighet med detta bud tog profeten med sig Hasan och Hussein som sina söner, Fatima, sin dotter, som sina kvinnor och 'Ali som representant för profetens själ (nafs).

När de kristna munkarna såg dessa fem (pandjtan) ändrade de sig och kapitulerade utan strid.

Märk: Denna händelse anger betydelsen av "pandjtan", de utvalda fem. som var profeten Muhammeds allra närmaste.

Fatima (Zahra)

Fatima, profetens dotter, föddes i Mecka under den första tiden av profetens kall, år 8 f.H. Hennes mor var Khadidja. För sin godhets skull kom hon att kallas az-Zahra, "Det Fagra Ljuset".

Hon blev gift med 'Ali. Hon gav livet åt två söner och två döttrar. Hon erkändes som "alla kvinnors ledare".

Hennes barn Hasan, Hussein, Zeinab och 'Omm-Kolsum senare att spela avgörande roller i Islams historia.

Fatimas efterkommande kallas Sejieder. Dessa är med andra ord Muhammeds, 'Alis och Fatimas ättlingar i rakt nedstigande

Fatima och Fadak

Följande händelse inträffade redan några månader efter profetens död. Fadak hette en jordegendom som tillhört profeten Muhammed och som av honom själv tilldelades Fatima som hennes arv. Så här beskrivs händelsen i "Encyclopedia Britannica" (13e uppl. vol. 17 sid. 408) under rubriken "Mahomet":

"Strax efter erövringen av Khaiber erlade en del trakter tribut, innan de blivit anfallna och besegrade. Främst bland dessa var Fadak. Deras land betraktades av Mahomet som hans *privata* egendom, men efter hans död undandrogs den från hans arvingar av Abu Bakr med stöd av en tes som sade att Profeten inte lämnade något arv, vilket enligt Fatimas uppfattning var i strid mot Koranens bud . . ."

Att lantegendomen Fadak skulle ha konfiskerats av regeringen från Fatima trots Fatimas starka stöd av 'All, Hasan, Hussein och andra belyses också av Haddith nr. 1389 i kapitlet Kitab ul Maghazi, andra volymen av Bukharis "Sahih" som säger att "Fatima efter denna händelse inte längre talade med Kalifen . . . "

Fatima dog år 11 e.H., nittiofem dagar efter profetens död (eller sex månader enligt några historiker).

'Ali - den förste Imamen

'All föddes i Mecka den 13e Radjab år 23 f.H., dvs. 600 e.Kr.,

Guds Hus, Kaaba. Hans mor var Fatima binte Asad och hans far var Abu Taleb. Han var kusin till profeten. Han var en av de första att bekänna sin tro på Allah och profeten. 'Ali erkände inte bara profeten Mohammads anspråk på att vara Guds sändebud, utan lovade också att bistå profeten på alla tänkbara sätt. *Profeten Mohammads ställning i förhållande till 'All eller dennes efterkommande är mycket högre.*

'Eide milade 'Ali

'Eide milade 'Ali firas på 'Alis födelsedag. Under profetens livstid kämpade 'Ali i alla islams strider, slagen vid Badr, Ohod, Khandagh och Khaibar. Efter profetens död deltog 'All inte i någon strid under de tre första Kalifernas tid, 24 år och nio månader. Han stred åter i slagen vid Djamal, Nahrwan och Siffin sedan han blev Kalif, mellan sitt 57e och 62a år.

Han införde ett markbeskattningssystem som skyddade rätten åt jordens brukare. Han är den arabiska grammatikens fader. Hans berömda bok, som samlades och sammanställdes senare och grundas på hans tal och brev är en av historiens största urkunder i fråga om visdom, känd som "Nahdj-ulBalagha". Han var även en av sin tids berömda poeter.

Han var gift med profetens yngsta dotter Fatima. Efter hennes död tog han sig andra hustrur.

Han var en personifikation av kunskap, mod, rättrådighet och akta fromhet. Han mördades i Kufa, i närheten av Nadjaf, medan han utförde sadja under morgonbönen i moskén, vid 62 års ålder år 661 e. Kr. eller 40 e. H. Han ligger begravnen i Nadjaf i Irak.

'Eide Ghadir

'Eide Ghadir firas den 18e Dhilhedj, dvs. åtta dagar efter 'Eide Qorban. När profeten återvände från sitt sista Hadj fick han på den dagen vid en plats som kallas Ghadir i närheten av Medina följande uppenbarelse från Gud: "O. Allahs apostel, förkunna det som ålagts dig av din Herre, och om du icke gör det skall du icke ha framfört Hans budskap". (Koranen 5:67) Profeten visade på 'Ali för alla dem som var närvarande där genom att

Lyfta upp 'Ali över sina axlar och tillkännagav följande: "Han var mästare (världslig och andlig vägvisare) jag är, hans mästare är också 'Ali. O. Allah, var hans vän som är 'Alis vän och var hans fiende som är 'Alis fiende och förödmjuka den som förödmjukar 'Ali!" Så blev 'Ali den förste andlige efterföljaren och imamen efter profetens död.

De fyra första Kaliferna

Efter profetens död skulle en Kalif utses för att föra profetens uppdrag vidare. Eftersom Imamatet är ett andligt såväl som världsligt ämbete har shiamuslimerna alltifrån början trott' på den gudomliga rätten, så att Imamen skulle utses av profeten själv, och profeten gjorde i själva verket också detta före sin död, vid Ghadir. Det är otänkbart att profeten under sin livstid skulle ha underlåtit att utse sin efterföljare.

När 'Ali var upptagen med profetens begravning blev emellertid Abu Bakr *vald* till Kalif *av enbart ett fåtal personer som för tillfället samlats i Medina*. Senare utsågs den andre Kalifen 'Omar genom *nominering* av Abu Bakr. Othman blev den tredje Kalifen genom *urval*. Efter 'Othman *valdes* 'Ali samstämmigt till Kalif av hela befolkningen i Medina och av representanter för de islamiska staterna. Så blev 'Ali den fjärde kalifen. Kalifatets perioder omfattade Abu Bakr i två ar och fyra månader, 'Omar i tio ar och sex månader, 'Othman i elva ar och elva månader och slutligen 'Ali i fyra år och nio månader.

Shiamuslimerna uppfattar 'Ali som den förste Imamen efter profeten, eftersom de tror på profetens *ofelbarhet*, och Imamen kan omöjligen vara en människa vem som helst, ty han är sin tids rätte representant för profeten. I korthet innebär det att muslimernas ledare skall vara en person som själv följer gudomlig vägledning och är full av kunskap, så att han inte i något avseende behöver ledas av andra. Alla dessa egenskaper, att vara kunnig och utan synd - jämte andra dygder som fromhet, ädelmod m.m. - återfanns hos 'Ali. 'Ali var utan fel eller "Ma'som" i livets alla skiften. Hans andliga kunskap erkändes av alla och envar.

Utan synd, ofelbar eller "Ma'som" är den som i livets alla skiften är ren, oförvitlig och from och som är oklanderlig och aldrig handlar i strid mot den religiösa, moraliska, förnuftiga, rimliga och sant sociala andan och som aldrig handlar i strid mot sann rättvisa och aldrig gör något av egennyttiga skäl. Det som utträcker ett religiöse överhuvud är alltså karaktären. (Det arabiska ordet "ma'som" omfattar gudomliga egenskaper som inte till fullo kan uttryckas med orden "ofelbar" eller "oförvitlig" som enbart är bokstavliga översättningar av ordet.)

Efter profeten återfanns de goda egenskaperna närmaste hos 'Ali. Han var vidare kusin och svärson till profeten och var den som hade störst möjlighet att tillbringa det mesta av sin tid i profetens sällskap och var alltså den mest lämpade av dem som kunde komma i fråga. (Om övriga detaljer, jfr. stycket om 'eide ghadir'i 'Alis historia.)

Profeten Mohammad och 'Ali

Profeten Mohammads ställning är vida överlägsen 'Alis eller andra imamers. Mohammads var den sista profeten (Nabi), och till honom kom den uppenbarelse som sammanställts till Koranen. 'Ali var banerföraren i Mohammads religion. Hans ställning är definitivt underordnad jämfört med profeten Mohammads.

'Ali och de tre första

Kaliferna

'Ali föddes i Guds Hus, Kaaba, vilket är en unik ära för en människa. Profeten Mohammad och 'Ali var kusiner och uppfostrades i samma hus. Profeten var avsevärt äldre och han tog hand om 'Ali med stor kärlek och omtanke. 'Ali blev gift med Fatima, profetens yngsta dotter.

Alla erkände utan förbehåll att "Ali var modig, from, rättrådig och gudomligt god. De flesta av muslimernas fromma hänvisar ständigt till 'Ali som källan till sin andliga lärdom. Alla muslimer håller 'Ali så högt i ära, att de söker hjälp och inspiration i svårigheter, i krig, i brottning eller andra prov på mod och tapperhet med orden "Ja, 'Ali" eller "Ja, 'Ali Madad".

Shiamuslimerna uppfattar 'Ali som den förste Imamen och som ofelbar eller "Ma'som". Övriga muslimer uppfattar honom som sin tärde Kalif. Muslimerna menar att de tre första Kaliferna var profetens följeslagare. De styrde den islamiska staten efter profeten. Det islamiska väldet utvidgades under deras styre.

Hasan - den andre Imamen

'Alis äldste son Hasan föddes i Medina 3 år e.H. Hans mor var Fatima. Han var lik profeten i mycket och var känd för sin frikostighet, gästfrihet, godhet och sitt stillsamma sätt. Profeten har sagt: "Hasan och Hussein är främst bland de unga i paradiset".

Efter sin fars död utropades han till den femte Kalifen. Efter sex månaders styre invaderades Kalifatet av Mo'awia. Hasan ingick ett fredsavtal med Mo'awia och drog sig tillbaka till Medina. Ett av villkoren var att Kalifatet efter Mo'awias död skulle inte ärvas av hans efterkomma. Hasan abdikerade till förmån för Mo'awia för att undvika blodsutgjutelser bland muslimerna. Han förgiftades vid fyrtiosex ålder år 50 e.H. Han är begravnen i Medina.

Hussein - den tredje Imamen

Hussein, 'Alis och Fatimas andre son, föddes i Medina år 4 e.H. Han ärvde sin far 'Alis och sin farfar profeten Mohammads orädda och of örvitliga läggning,.

Han erkände inte Jazid som Kalif på grund av dennes ytterst dåliga egenskaper (Jazid var son till Mo'awia och sonson till Abu Sufian som en gång varit den främste motståndaren till profeten Mohammad). Jazid menade sig själv vara muslim men undergrävde i verkligheten profeten Mohammads och Islams lära. Det var då Hussein stod upp mot Jazid. Imam Hussein led martyrdöden vid Karbala år 61 e.H. vid 56 års ålder. Han ligger begravnen vid Karbala i Irak. Han är den främste martyren och muslimerna högtidlighåller hans martyrium varje år. Han offrade sitt liv för sanningen och blev odödlig.

Karbala - Husseins martyrium

Den tionde Moharram - 'Aschora - är en dag av djup sorg. Den dagen led Imam Hussein martyrdöden för Allahs och Islams fienders hand vid Karbala i Irak femtio år efter profetens bortgång. (Se vidare stycket om Imam Husseins liv ovan!)

Imamen och hans släkt och följeslagare, tillsammans 72 stycken, blev omringade av en armé på trettio tusen i öknen vid Karbala. De nekades vatten i tre dagar. På 'Aschoradagen om morgonen började striden. En efter en gick man till kamp mot Islams fiender. Först gick Imamens följeslagare, sedan hans släkt och till slut Imamen själv om eftermiddagen. Det var ett väl avvägt och planerat martyrium och inte någon vanlig strid mellan två fientliga styrkor.

Bland martyrerne fanns Husseins söner 'Ali Akbar (18 år), 'Ali Asghar (sex månader), hans bror 'Abbas (34 år), hans syskonbarn och följeslagare.

Efter martyriet

Efter martyriet satte fienden eld på tälten som hyste kvinnorna och barnen i hans hushåll, och drog slöjorna av kvinnornas hår. Nästa dag fördes kvinnorna som fångar till Kufa vid Nadjaf, där guvernören bodde. Karavanen nådde Kufa följande morgon, och där hölls de inspärrade en vecka. Senare skickades de till Jazid i Damaskus, ett avstånd på 240 mil.

Det var denna fångkaravan, anförd av den tredje Imamens syster Zeinab och den sjuke fjärde Imamen, som på alla de platser de färdades igenom lät folket förstå hur man skulle leva efter den lära som profeten hade predikat. Det blev en vändpunkt i Islams historia. Om det inte hade varit för de modiga tal som Zeinab höll så är det fullt möjligt att Imam Husseins uppoffringar hade varit förgäves, eftersom folket inte kände till sanningen om martyriet. Därför kan det sägas *att det är mycket tack vare Zeinab som islam existerar som religion*, trots hotet från islams fiender, särskilt Jazid.

'Ali Zein ul Abedin - fjärde Imamen

Imam Husseins son 'Ali föddes i Medina år 38 e.H. Vid 56 års ålder blev han förgiftad. Han dog år 95 e.H. och är begravnen i Medina. Hans liv fick djupa sår efter tragedin vid Karbala. Han räddades undan massakern genom att han låg sjuk vid Karbala och inte kunde gå ut i strid. Bönen blev hans sätt att predika Islam, ty hans tid var alltför farlig för att predika öppet. Till och med Medina och Mecka förstördes vid denna tid.

Mohammad Baqer - femte Imamen

Född i Medina år 57 e.H. Han blev förgiftad vid 56 års ålder år 114 e.H. och ligger begravnen i Medina. Han var son till den fjärde Imamen och var tre år gammal vid tiden för Imam Husseins martyrdöd vid Karbala. Han kallas "Den helige visdomens öppnare".

Dja 'far Sadeq - sjätte Imamen

Dja'far Sadeq, son till den femte Imamen Mohammad Baqer, föddes i Medina år 83 e.H. och förgiftades vid sextiofyra års ålder år 148 e.H. Han är begravnen i Medina. Han är sharians, den islamiska rättens fader. Imam Abu Hanifa, som hanafisunniterna betecknar som sin läromästare, var lärjunge till den sätte imamen.

Mosa Kazem - sjunde imamen

Mosa, son till Imam Dja'far Sadeq, föddes i Medina år 128 e.H. Han blev förgiftad vid femtiofem års ålder år 183 e.H. och rigger begravnen i Kazemein utanför Bagdad. Han blev berömd för sin förmåga att betvinga vrede och sorg. Större delen av sitt liv tillbringade han i Bagdads fängelsehålor.

Hans äldste bror Ismael dog medan deras far ännu levde. Det finns de som hyllar Ismael som den sjunde Imamen. De kallas Ismaeliter eller Agha Khan-khodjaer. Även bohraerna hyllar Ismaeli som Imam.

'All Reza - åttonde Imamen

Imam Mosa Kazems son 'All föddes i Medina år 153 e.H. och förgiftades vid 50 års ålder år 203 e.H. Han är begravnen i Meschhed i Iran. Vid den dåvarande Kalifen Haron ar-Raschids död utbröt strid mellan Kalifens båda söner Amin och Ma'mon. Av rädsla för att någon annan skulle dra fördel av deras inbördes tvist försökte Ma'mon använda all sin skicklighet för att vinna allmänhetens stöd och sympati. Han lät sända efter den åttonde imamen och utnämnde honom till sin efterträdare och gav honom stora förläningar av land, trots att Imamen vägrade. Senare, när faran för tronen var undanröjd ändrade sig 'Ma'mon och förgiftade Imamen.

Mohammad Taqi –nionde Imamer

Imam 'All Rezas son Mohammad föddes i Medina år 195 e.H. och förgiftades vid 25 års ålder år 220 e.H. Han ligger begravnen vid Kazemein utanför Bagdad. Under hans livstid fick den islamiska toleransen vika för militärt förtryck, och dee verkade då som om islam inskränktes och hänvisades till moskéerna. Undervisningen genom imamens brev blev av stor betydelse för att hålla den sanna Islam levande under denna svåra tid.

'Ali Naqi - tionde Imamen

Imam Muhammed Taqis son 'All föddes i Medina år 214 e.H. och förgiftades vid 39 års ålder år 254 e.H. Han är begravnen i Samarra i Irak. Under hans liv blev härskarna i Bagdad mäktigare, högmodigare och hänsynslösare, men all deras rikedom och vapenmakt kunde inte skaffa dem den vördnad folket hyste för imamen. Imamen hölls fängslad och torterades i många år i Samarras fängelsehålor.

Hasan Askari - elfte Imamen

Imam 'Alis son Hasan föddes i Medina år 232 e.H. och förgiftades vid 27 års ålder år 260 e.H. Han ligger begravnen i Samarra i Irak vid sin fars sida. Liksom andra Imamer var han begåvad med Guds nåd och stor andlig kunskap och makt. Den dåvarande härskaren försökte tvinga Imamen till underkastelse på olika

sätt, särskilt med militära maktdemonstrationer, men misslyckades i sina avsikter och fängslade därför Imamen och förgiftade honom.

Mohammad Mekdi- tolfte Imamen

Imam Hasan Askaris son föddes i Medina den 15e Scha'ban år 256 e.H. "Barat-aftonen" firas till minne av hans födelsedag.

På grund av härskarnas förföljelser försvann Imamen första gången år 261 och slutgiltigt år 328 e.H., vid 72 års ålder, och då började hans "Ghejbate Kobra". Han lever, men är "Ghejo", dvs. fördold. Det tros att han skall framträda på nytt på jorden före Qiyamat. Han är fördold för att kunna leva och vara till hjälp mot tidens ondska och kunna vara närvarande överallt i världen närhelst mänskligheten behöver gudomlig vägledning. Han skall framstå i Mecka. Det tros att Imamen hjälper alla som är i nöd.

Märk: Så som Allah har hållit profeter som Khedhr, Iljas och 'Isa i livet, så har Han också hållit den tolfte Imamen i livet. Han är "Tidens Imam", och därför känner han till mänsklighetens alla handlingar.

Märk: Det är intressant och upplysande att lägga märke till hur Imamatet räddades av Gud. Alla Imamerna blev förgiftade eller ihjälslagna av sina fiender. Ingen av dem levde ett liv i rikedom. En del av dem fängslades och tvingades leva i fängelsehålor. Likafullt efterträddes de tolv Imamerna av varandra i enlighet med Guds bud, så som profeten Mohammad förutsade.

Fastän förföljelsen mot 'Alis ätt fortsatte så länge de tolv Imamerna levde, i omkring 260 år, så förblev alla Imamerna utan undantag medelpunkten och källan till gudomlig kunskap, till fromma för muslimerna och mänskligheten i dess helhet. Världslig makt och materiellt välstånd betydde ingenting för Imamerna. Under tiden fortsatte Bani 'Omajjas och Bani 'Abbas' dynastier att härska över den muslimska världen.

